

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1209/2021
18.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене, адвоката Владимира Хоровица и адвоката Жељка Кочића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријеполу К 108/18 од 12.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 326/21 од 8.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, адвоката Владимира Хоровица и адвоката Жељка Кочића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пријеполу К 108/18 од 12.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 326/21 од 8.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу К 108/18 од 12.02.2021. године окривљена АА оглашена је кривом због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ за које јој је осуђена на казну затвора у трајању од три године и новчану казну у одређеном износу од 500.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а ако не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан затвора.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 326/21 од 08.06.2021. године делимичним усвајањем жалбе бранилаца окривљене АА, адвоката Владимира Хоровица и Жељка Кочића, преиначена је пресуда Основног суда у Пријеполу К 108/18 од 12.02.2021. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу, окривљену АА, за продужено кривично дело превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. став 1. КЗ, за које је наведеном пресудом оглашена кривим, на основу чланова 42, 45, 50. и 54. КЗ осудио на казну затвора у трајању од две године и новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од три месеца, а ако окривљена не плати новчану

казну у остављеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док се жалба бранилаца окривљене у преосталом делу одбија као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђује.

Против наведених правноснажних пресуда браниоци окривљене АА, адвокат Владимир Хоровиц и адвокат Жељко Кочић, поднели су захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) и 7) и став 2. тачка 1) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе или укине у целини побијане пресуде и предмет врати првостепеном, односно другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљене доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљене у поднетом захтеву опредељују битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП. Према наводима захтева, оптужница није ступила на правну снагу на законит и правилан начин обзиром да је решењем ванпретресног већа Основног суда у Пријеполу Кв 69/18 од 11.07.2018. године потврђена оптужница Основног јавног тужиоца у Пријеполу Кт 266/17 од 01.06.2018. године, а да при томе није узет у обзир благовремен одговор на оптужницу бранилаца окривљене од 13.06.2018. године. Поступајући на наведен начин суд је, према мишљењу бранилаца, повредио право на одбрану окривљене и право на правично суђење.

Осим тога, браниоци у поднетом захтеву опредељују и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконите доказе означавају 24 фотографије. На предметним фотографијама, према наводима захтева, види се одређена преписка али се не може утврдити пошиљалац ни прималац порука, да ли је реч о послатим или примљеним порукама, о ком моделу мобилног телефона је реч, имеи броју мобилног телефона нити било која друга чињеница која би довела у везу окривљену и оштећеног, па се, према мишљењу бранилаца, на њима не може заснивати судска одлука. Браниоци у захтеву указују да су наведени докази незаконити по начину прибављања јер се из списка предмета не може утврдити на који начин је тужилац прибавио наведене фотографије.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, адвоката Владимира Хоровица и адвоката Жељка Кочића, оцењује као неосноване, а како су исти неосновано истицани и у поступку по редовном правном леку, то Врховни касациони суд, прихватајући разлоге дате на страни 4, у

четвртом ставу, односно на страни 3, у ставу шестом, пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 326/21 од 08.06.2021. године као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Браниоци окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да у радњама за које је окривљена правноснажно осуђена нема обележја ни једног кривичног дела. Према наводима захтева, суд је погрешно ценио исказе окривљене и оштећеног и током поступка није утврдио постојање преварне намере као битног елемента кривичног дела за које је окривљена правноснажно осуђена. Браниоци истичу да је комуникација између окривљене и оштећеног отпочела ради пружања астролошких услуга и савета како да оштећени превазиђе проблеме са бившом девојком, да би касније засновао емотивну везу са окривљеном. Новац који је оштећени уплаћивао окривљеној, према наводима захтева, представља помоћ коју јој је пружао као свом ванбрачном партнеру који се налази у лошој имовинској ситуацији. Окривљена тај новац није тражила, већ га је оштећени добровољно уплаћивао па се, према мишљењу браниоца, у конкретном случају ради о грађанскоправном односу јер окривљена није довела оштећеног у заблуду ни лажним приказивањем чињеница или њиховим прикривањем нити пак одржавањем у заблуди, да на штету своје имовине нешто учини.

Из изнетих навода, по оцени Врховног касационог суда, произлази да браниоци окривљене само формално означавају повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено окривљенима преко бранилаца.

Оспоравајући на изнет начин оцену доказа нижестепених судова и чињенично стање утврђено побијаним правноснажним пресудама, браниоци окривљене, по налажењу Врховног касационог суда, указују на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, како повреда закона из члана 440. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, коју браниоци у захтеву такође наводе, нису разлози прописани одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, то Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости у овом делу није посебно разматрао.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, адвоката Владимира Хоровица и адвоката Жељка Кочића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 и став 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић